E.I. EDUCACIÓ Infantil

La canalla i els regals

Això sobra!

S'acosten les festes de Nadal i l'entorn comença a omplir-se de llums, colors, pessebres de tots tipus, fires, anuncis, anuncis i més anuncis, sobretot a la televisió. I és que no sabem viure el vertader sentit del Nadal. Els nens fixen la mirada en joguines i objectes que faran servir poc o molt; el temps ens ho dirà.

La Martina i el Quim han agafat d'una botiga de joguines un catàleg i, tan bon punt han arribat a casa, han començat a encerclar les joguines que volen que els porti el Tió, el Pare Noel i els Reis Mags. No sé, tanta gent venint a casa a portar joguines, al final no hi cabran. Després han començat a barallar-se perquè tots dos volien la mateixa cosa i la volien encerclar.

La Noèlia (mare) els ha dit que s'ha de compartir i que, potser demanant joguines només als Reis, en tindrien prou. Que el Tió, a la millor cagava torrons i alguna coseta més, però res de joguines. Que el Pare Noel potser aniria a casa de nens més necessitats... En fi, una sèrie de suposicions, que no sap si els nens hauran entès.

I és que casa de la Noèlia i el Raül s'estava convertint en un txiquiparc d'aquests: bicicletes, patins, pilotes, Playmobil, nines, cuineta, disfresses... Cada Nadal, des que van néixer els bessons (5 anys), anaven acumulant joguines no controlades pels pares. Què vull dir? Doncs que, en comptes de parlar amb la família i dir-los que, encara que siguin els únics nebots i nets, haurien de preguntar què necessiten o què els faria il·lusió, per exemple, han deixat que la improvisació i el silenci s'apoderés de la situació. I així durant 5 anys! I és clar, arriba un moment que s'ha de fer neteja a casa, fent aportacions a la parròquia o a alguna ONG, o bé portar-los a una escola. I en el cas que no estiguin en condicions, llençar-les a les escombraries.

Jo no vull ficar-me en la vida de ningú, simplement dic el que penso d'allò que veig a l'escala. I ara, amb tot això, sortiré a comprar-me alguna coseta al centre comercial, perquè la jaqueta que porto ja no està de moda i així em dono un capritx aquest Nadal i amb una mica de sort, trobo parella, que amb la darrera no vaig tenir èxit.

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Qui explica la història? Quina conclusió en treus?
2. Ens hem trobat en aquesta situació d'acumulació? Com responem
3. Com tenim el tema de les enveges i rivalitats? Com ho solucionem?

Parlem-ne tots plegats!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

E.P. EDUCACIÓ Primària

Capricis i exigències

Jo més

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Ens costa posar límit a les exigències dels nostres fills?
2. Com vivim les comparacions amb els amics?
3. Estem contents i sabem celebrar els nostres petits triomfs de cada dia?

Parlem-ne tots plegats!

L'Ignasi i la Mariona estan preocupats: el seu fill Bernat porta una temporada molt exigent. Té vuit anys, és un nen espavilat i força treballador, ha tret bones notes, s'ha portat bé i té un germà petit que l'admira per tot. Sembla que un nen com ell no hauria d'estar insatisfet perquè totes li ponen. Però des de fa un parell de mesos, que es va adonar que havia de ser el seu aniversari, que només fa que pensar en la festa.

Ha demanat als pares si podria convidar tots els nens de la classe, vol que sigui una festa recordada per tots. Que sigui especial, que sigui la millor festa, que no hi falti ningú. Que puguin venir els amics, els cosins, els tiets, els avis. Tots.

Vol que la festa duri tot el dia, que hi hagi un pastís de tres pisos, que els amics puguin fer jocs, esports i gaudeixin com mai. Tot això perquè fa 9 anys!

La Mariona diu a l'Ignasi

- No entenc què li ha agafat aquest any, però si només fa nou anys! Què passarà quan en faci 90!

L'Ignasi tampoc no ho entén, però analitza la situació:

- Dona, és que últimament les festes d'aniversari a l'escola s'han convertit en una mena de competència a veure qui la fa més grossa. Els pares d'en Daniel se'ls van emportar al Tibidabo, la Núria els va convidar a esquiar, en Xavier els va portar al parc de les aventures, i ell no es vol quedar enrere.
- Potser tens raó –diu la Mariona-, però també és cert que en Bernat porta molt malament no ser el millor, i potser això se'ns està escapant de les mans.
- Sí, com es va enfadar el dia que vam llegir les notes i només tenia set excel·lents! –diu l'Ignasi-. Sobretot perquè estava convençut que el seu amic Roger n'hauria tret nou.
- Potser hauríem de comentar-ho al grup de whatsapp de la classe -suggereix la Mariona– i demanar als pares que posem límit a totes aquestes coses.
- Vols dir que és una bona idea? –diu l'Ignasi-. Destaparem la capsa dels trons i hi haurà una d'aquelles discussions que no s'acaben mai. Jo potser en parlaria amb la tutora, a veure com ho enfoquen des de l'escola?
- D'acord –diu la Mariona-, però fins que no ho parlem amb la Roser, potser que nosaltres, aquí a casa, comencem a valorar les petites coses i deixem d'emmirallar-nos en totes les persones d'èxit.
- Ui, que difícil ho veig! -comenta l'Ignasi-, avui tornen a donar una pilota d'or a en Leo Messi i serà noticia tota la setmana.

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

Avís Legal

Redacció de continguts: Equip FEAC de la FECC | Disseny i programació:

E.S. EDUCACIÓ Secundària

La dependència de la publicitat i les modes

Soc el que tinc

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Com a pares i mares, som capaços de fomentar l'esperit crític?
2. Com podem gestionar el fet que els nostres fills i filles se sentin estimats, acompanyats i escoltats pel que son i no pel que tenen?
3. Trobem moments per parlar amb ells sobre les enveges i rivalitats? Com ho vivim també nosaltres com a pares i mares. Ho tenim resolt?

Parlem-ne tots plegats!

CONVERSES

-La Mireia només vol comprar a les botigues on van les seves amigues i les colònies han de ser les mateixes que anuncien. Com li fascina la publicitat! Em sap greu aquesta actitud, i si li dic que no té personalitat, que es deixa endur per la moda i el consumisme, em contesta que vol anar com totes les de la classe. Que si no hi va, no l'acceptaran en el grup i llavors es passaria el dia plorant, com d'altres vegades li ha passat. No sé si la hi acompanyaré més, ja s'ho farà!

Berta (39 anys, mare de la Júlia, de 12 anys)

- Amb tota la publicitat que reben és fàcil deixar-se arrossegar per les modes. A la Júlia també li passa; pensant-hi bé, no fa gaire nosaltres també ho fèiem. Els anuncis no només ofereixen el producte, sinó que enlluernen i mostren unes situacions que desperten interès. És força difícil ser crítics amb missatges atractius. Em sembla que el millor és fer-los veure com ens influeix la publicitat. Potser més endavant no en dependran tant.

Vanessa (31 anys, mare de l'Anna, de 12 anys, i del Pau, de 13)

-Pels volts de Nadal els meus fills demanen tots els regals que els agraden i que s'anuncien a la televisió. Jo els intento explicar que no pot ser. Els dic que la nostra economia no és com la dels seus amics de classe o del futbol i dansa. Som una família que tenim la sort que treballem els dos, però no podem comprar tot el que demanen perquè els nostres fills se sentin acceptats entre les seves amistats. Es deixen enlluernar pels amics, per la televisió, per la societat. A més, sempre els dic que els diners no defineixen com ets. T'han d'estimar pel que ets, no pel que tens.

Marta (50 anys, mare del Manel, de 15 anys, i del Jordi, de 16)

-En Manel no n'és conscient, i contínuament demana diners per comprar roba, videojocs o per sortir amb els amics. Jo intento que entengui la necessitat d'administrar els cèntims, però ell es mostra molt tossut i poc raonable perquè diu que amb la paga que li donem no pot fer ni tenir el mateix que els seus amics, i per aquest motiu se sent enfadat i desgraciat. Ja no sabem com tractar aquest tema!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

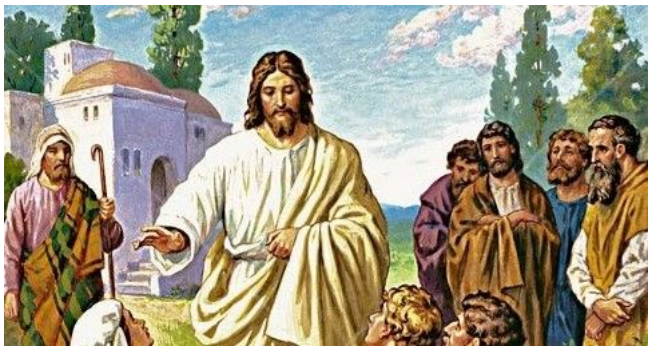
Avís Legal

Redacció de continguts: Equip FEAC de la FECC | Disseny i programació:

FE CRÉIXER En la fe

Rivalitats

Petició de la mare dels fills de Zebedeu

Llavors la mare dels fills de Zebedeu va anar amb els seus fills a trobar Jesús i es prosternà per fer-li una petició. Jesús li preguntà:

-Què vols?
Ella li respongué:
-Mana que aquests dos fills meus seguin en el teu Regne l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra.
Jesús contestà:
-No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure la copa que jo he de beure?
Ells li responen:
-Sí que podem.
Jesús els diu:
-Prou que beureu la meva copa, però seure a la meva dreta o a la meva esquerra, no soc jo qui ho ha de concedir: hi seuran aquells per a qui el meu Pare ho ha preparat.
Quan els altres deu ho sentiren, es van indignar contra els dos germans. Jesús els cridà i els digué:
-Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per tothom.

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Quins tipus d'enveges, gelosies, rivalitats... podem trobar a casa nostra?
2. Com ho vivim i eduquem a la nostra família?
3. Quines eines fem servir per arribar a l'enteniment en els conflictes interns de la nostra família per aquests motius?

Parlem-ne tots plegats!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons